

trda buča se ob zidu razbije in Poplatnikova se tudi mora v kratkem razbiti! Lansko leto si ena vdova želeta spoved; župnik ni imel časa, da bi šel spovedat in sirota je morala umretila zadnje tolažbe. Dne 24. maja 1913 si je spet ena sirota želeta spovedat in njen sin gre po spoved; Poplatnik ga nahruli: „Vi mi delate za šalo; danes nimam časa, pridite v pondelek!“ Toraj 26. maja! Kdor gre toraj za šalo po spoved? Tisti je šel po spoved k sv. Lovrencu! K čemu vendar rabimo župnika, če noče spoliti žeje bolnikov? Veliko boljše bi bilo, ko bi ostali sivolasi Sinko za provizorja; ne bi tako razburjenosti in vera ne bi tako peščala, ker če je sila za spoved, moramo si pogagi k sosednim faram . . .

Počakaj na pondelek.

Ragoznicna. (Dva ponesrečena fanti Ragoznic). Pred kratkim si je nogo zlomil Rudolf Kostanjovec, ko so se otroci med seboj igrali. Minuli teden pa je zlomilo roko Ljubu Božičku na Brenčičevi opekarni (sedaj Cehotki), ker je prišel preblizu do „aufzuga“; da se večja nesreča ni zgodila, otel ga je delavec Minon.

Kozje. Veliki živiški in kramarski sejem se vrši dne 13. junija 1913 v Kozjem. Sejmarji se opazirajo na novo mostno tehtnico, katero bo dan brezplačno na razpolago. Vstop v živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupci ujedno vabijo. Trško županstvo.

Slov. Bistrica. (R. a z n. o.) V zadnjem času smatra v Krškem izhajajoči list „Sloga“ potrebni, popočati se „natančneje“ s tukajšnimi uradnimi osebami, v kolikor so ravno nemške. V svoji številki z dne 30. maja t. l. si dovoljuje ta umazani listič, metati blato na dva poštena davčna uradnika, gg. Horak in Fekonya. Napad je nesramen! V članku kar mrgoli nerescic, kolikor se jih zamore na tako malo košček papirja ponatisniti. G. nadoskrbniku Horaku se na popolnoma krivični način očita uradno zanemarjenje, gosp. oficiru Fekonyu pa uradno rogoviljenje v uradu in izven urada. Kar pozna delovanje in natančnost uradnega tukajšnje davkarije ter pridnost g. Fekonya, vel bodo omenjeni listič z zaničevanjem proč. Sij vemo natanko, kaj sasledujejo taki lažniji članki. Kot pisca se imenuje nekega zunanjega Jurista (?); no, mi temu ne verujemo in nikdo ne bude našarbal, da bi kak v Celju živeči jurist tukajšne razmere tako dobro poznal. Morda je ta jurist pisec, ali njegov prvaški zaupnik sedi v Slov. Bistrici in vživa morda celo nemško podporo. Posrečilo se nam bode kmalu, da zasidimo tega lažnjivega hujščaka! — Dne 1. junija vršilo se je tukaj zborovanje nemškega Schulvereina¹, ki je bilo imenitno. Govoril je tudi katehet č. g. Almer iz Velikovca. Več kot 300 oseb je vremenu duhovniku pazno poslušalo. Od prvaške stranke sta došla organist Kos in občinski predstojnik Pučnik iz Črešnjevca. Pa sta bila lepo mirna. — Trgovska zadružna obdržala svoje zborovanje v nedeljo, dne 8. junija t. l. ob 3. uri popoldne v Jeglicschevi gostilni.

Novice.

Svarilo. Oblast nam naznanja, da obstoji v New-Yorku (Sev. Amerika) neka družba „Psycho-Succese-Clube“, ki objavlja bolanim ljudem vse mogoče, da jim izvabi 6 do 12 dolarjev denarja. Ta družba je skozinsko sleparska in opaziramo torej svoje čitatelje, da se ne vsežejo na njene limanice.

Brezplačno posredovanje učencev. Poroča se nam: Združeni štaj. zavodi za posredovanje dela v Gradcu, Hofgasse 14 in Brucku a/M., Roseggerstr. 34, nameravajo tudi letos ob koncu sloškega leta šolo zapustivšim dečkom in dekletem primerno službo ali učno mesto preskrbeti. Na drugi strani hočejo delodajalcem izbirati.

Prevzetnost

ako se zanaša preveč na srečo zdravja in treba im se misli: „Meni se ne more ničesar zgoditi, jaz sem krepki človek!“ Nobenemu človeku se ne poje na zibeljki, je-li ga bode enkrat podagra mučila. En preprih zadostuje mnogokrat, da nas

oseb za njih proste službe predložiti. V ta namen se bodejo zavodi obrnili na šolska vodstva. Treba je pa tudi, da oni delodajalci, ki imajo prosta mesta za delavce ali učence (tudi kmetijske učence) to z natančnimi pogoji do najkasnejše 10. januarja 1913 na omenjena naslova naznani. Posredovanje je za oba dela brezplačno.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Vekoslav Spindler, politični penzionist. Mlad na letih, bogat na neuspehih šel je g. Vekoslav Spindler v politični penzion. Pastil je nehvaležno žurnalistiko, kakor je pustil istotako nehvaležno poezijo. Izstopil je iz uredništva „Narodnega lista“ in vstopil raje v pisarno banke „Slavije“, kjer se mu je preskrbelo koritico . . . Torej Vekoslav Spindler je vzel od časnika stavščine, kakor bržkone tudi od politike slovo. Stvara se ob sebi gotovo nima usodnega pomena in ne verujemo, da bi se zaradi tega svet podrel. Ako izpregovorimo vkljub temu par besed o tem dogodku, storimo to zaradi tega, ker je ime Spindler tako rekoč začetek in konec „narodne stranke.“ In ravno tako izgleda, kakor da bi podgane zapuščale pogrezojočo se barko . . . Spindler bil je kot študent socialni demokrat in je sodeloval tudi pri nekem nemškem, ne ravno presnažnem listu. Potem je postal urednik pokojne celjske „Domovine“, ki jo je izdajal izdelovalec nogavic Hribar. Ta list je hotel zastopati staro-prvaško strugo. Ali moral je klečepaziliti pred pologama razvijajočim se bojevitim klerikalizmom, katerega neizprosnost in brezobirnost je pričel kaplan Korošec pridigovati. In tako je moral v teh časih Spindler vkljub svoji radikalni duši pobožno in do skrajnosti pohlevno pisariti. „Radikal“ bil je tedaj le, kakor vedno, v strupenem sovraštvu proti nemštvu. Nekej časa je izdajal celo lastni listič „Slovenske pravice“, ki je pa kmalu izginil iz površja. Medtem je tudi brezzoba tetka „Domovina“ zatisknila svoje oči. Brezposeln Spindler je tedaj skupaj z nekaterimi neizkušenimi idealisti ter nekaterimi streberji napravil veliki stok: ustavnovil je „narodno stranko“, s katero je hotel klerikalnega zmaja zatrepi in ubiti. Potem je uresničil „Narodni list“, katerega urednik je bil do zadnjega časa. Ker je imel pri prvih volitvah, katerih se je udeležila „narodna stranka“, precej sreča in je celo z našo pomočjo par mandatov dosegel, — stopila je Spindlerju že prevzetnost v glavo. Misil je, da leži že vsa Spodnje-Štajerska pred njim na trebuhi. Ustanovil je — seveda v finančnem oziru na prav čudnem temelju! — svoj „Narodni dnevnik“, čez katero ustanovitev so se seveda vsi časnikarski ter politični strokovnjaki hudo norčevali. Kot šef-redaktor tega dnevnika dosegel je Spindler višek svoje slave . . . A potem so se pričeli temelji njegove zgradbe podirati. Zopetne volitve prinesle so „Narodna stranka“ grozoviti poraz. Politični salti mortale, ki jih je pričel preobražati nesrečni dr. Kukovec, so vzel temu pogretemu slovenskemu liberalizmu zadnji vpliv, tako da danes nikdo več z njim ne računi. „Narodni dnevnik“ je hitro izdihnil in ostalo je za njim le ogromno dolgov. Narodni posojilnariji so se začeli za učesni praskati in Spindlerje pisanio od strani gledati. Medtem se je pojavila tudi nova zvezda na nebu slovensko-liberalnega žurnalizma: Janko Lessničar, po domače „Čekunc.“ Pri malem koritu, čez katerega razpolaga danes še polomljena „narodna stranka“, nimate dva prostora. In tako je slekel Spindler žurnalistični jopič ter oblekrl frak bančnega pisarja. Spindler je torej kot žurnalist in politik dokončal svojo karijero. Ako njegovo preteklo delovanje pregledamo, lahko rečemo, da mož v nobenem oziru ni poznal faktičnih razmer, da se je mnogo preveč zanašal na tisto slovensko „inteligenco“, ki je sicer v liberalnih frazah prav gostobesedna, ki pa nima nobene tistih potrebnih lastnosti, s katerimi se da uresničiti

kako resno gibanje. Vse, kar je Spindler pričel in napravil, se je podrl, — in čeprav mu ni odrekati gotovih agitatoričnih zmožnosti, je vendar vsled svoje žurnalistično in političnotaktične nezmožnosti zapustil le kup razvalin. Po našem mnenju, — in to res ne rečemo iz osebne mržnje! — ne izgubi „narodna stranka“ vsled Spindlerjevega odslovljenga prav ničesar. Lesnikar, ki je prevzel Spindlerjevo dedičino, tudi ne bode ničesar dosegel, čeprav je mnogo bolj agilen, robat in brezobziren. Kadaver „narodne stranke“ bi tudi največji talent ne mogel oživeti!

Obojeni Šalamun. Poročali smo svoj čas o dogodku, ki se je v neki ptujski kavarni zgodil in pri katerem je bil znani slovensko-prvaški zagrijenec Šalamun iz Obreža, ki je sicer danes v c. k. službi, čeprav je v Srbe zaljubljen, — pošteno oklofutan. Proti temu Šalamunu bilo je potem več tožb vloženih; prvič ena zaradi veleizdajalskih izrazov, ki jih je baje takrat v panskavističnem navdušenju izpregovoril. Ta tožba se je zaradi pomanjkanja prič vstavila in Šalamun lahko zato vse jugoslovanske bogove zahvalil. Drugič se je tožilo Šalamuna zaradi žaljenja časti, ker je namreč tistega svojega nasprotnika, kateri mu je avstrijski patriotizem občutno v glavo zbijal, opsoval in žalil. Zaradi tega žaljenja bil je Šalamun na 100 kron globe, odnosno 10 dni zapora obojen. In končno je bil Šalamun tudi pred častnim oficirskim sestrom tožen, ker je rezervni oficir. Kako se je tam opral dobljenih klofut, nam je danes še neznan; bržkone bo šla oficirska šarža rakom živigati . . . Mislimo, da ima Šalamun za enkrat dovolj in svojih črnogorskih simpatij ne bode več tako očito odkrival!

Odlikovanje. Kovač g. Jos. Plachteritsch v Radgoni je kot gasilec lansko leto iz nekega gorečega poslopja v lastni življenski nevarnosti neko staro žensko rešil. Za ta vrla čin podelil mu je cesar srebrni zasluzni križec. Čestitamo!

Pasji kontumac proglašen je v ptujskem in mariborskem okraju. V zadnjem se je že na stotine psov postrelilo. Pravi pasji lovec je baje slovenski učitelj iz Lembacha. Kontumac je potreben, ali gotove obzire je treba imeti in strogo se sme postati brezobzirnost.

Bik sunil je 21 letnemu učencu vinogradniške šole v Mariboru Francu Lahu v trebuhi. Težko ranjenega mladeniča so odpeljali v bolnišnico.

Iz Drave so potegnili pri Ormožu moškega mrlča, pri katerem so našli poleg ure in male svote denarja tudi listek z naslovom „Franz Narath, vrtnar v Ptiju, Minoritengasse.“ Mrlč še ni bil dolgo v vodi.

Mladi tat. 18 letni hlapec Juri Ribič iz Grajene pri Ptiju stal je v službi pri trgovcu Jonku v Konjicah. Tam je vlomil, ukradel mnogo blaga ter pobegnil. Ali v Mariboru so ga že vjeli in zaprli.

Iz Koroškega.

Žitarava. — (Vesele novice iz „Društvenega Domu“). — Piše se nam: Kako se je lepi Joško drugič po Kranjskem ženil . . . Saperlot, Žitarci pa nismo karsibodi, mi pa mi, ja mi jo pa znamo spletati; tako in ednakovo se je govorilo, ko se je šel Habnerjev Joško drugič na Kranjsko ženit, oziroma šel po mlado nevestico Micko, s katero je bil pred 6 meseci oklican. Ohcit bo! Ohcit bo! — Tako je vse križema vpilo pred nekaj tedni po naši lepi vascici Žitaravasi. Šmentana reč, kedo se bo pa neki ženil? je vprašal priletni možiček v „Društvenem Domu“ mogočnega atega Rutarja. — Naš Joza! naš Joza! — razkoračili so se mogočno starci „Habnerjev oče“; sedaj pa bo, sedaj pa bo resnica! — Začele so se velikanske priprave za to res imenitno „ohcit“; upreglo se je staro in mlado, da tem lepše ozaljšajo dom, v katerega bi imel pripeljati lepo mlado zau-

seznani z neprijetnostmi revme, da nam prinese heksenšus, trganje in bodenje. Modri ljudje imajo vedno Fellerjev bolečine odpravljajoči zeliščni esenc-fluid z znamko „Elza-fluid“ v hiši in so vsled tega zoper hude slučaje pripravljeni. Tudi našim čitateljem priporočamo 12 steklenic za 5— kron franko od apotekarja E. V. Feller,

Stubica, Elzaplatz št. 241 (Hrvatsko) naročiti, najbolje skupaj s Fellerjevimi odvajalnimi, krč odpravljajočimi in prebavo pospešujočimi Rhabarbara-kroglijami z znamko „Elza-kroglice“, od katerih stane 6 škatljic franko 4— krone.

n — — —

berno nevestico „Micko“; malalo se je, ribalo se je, naprošeni so bili vže pevci „vadovci“ in muzika. Ženin pa ves srečen, napucal se je lepo, se vse del na kolo, odpeljal se na Kranjsko po mlado nevestico — čakalo se je samo na polvelje, ali jo pripelje! — Kakor blisk iz neba pa pride telegram: „Zenitovanja ne bo!“ — Tako je, ako se človek predolgo v avtomobilu na ženitovanje po Kranjskem vozi! Te šmentane Kranjice so mene zmotile.

Zitaravas. (Toča). Pise se nam: Pred mnogimi leti, tako pravijo kmetovalci, padla je toča pri nas zadnjikrat. Ali dne 27. maja t. l. se je pri nas zopet zgodila usodepolna točina nesreča. Zlasti prizadeti so kraji Preboj, Siele, Mohorče in drugi. Krasno naše žitje je popolnoma uničeno, tako da je moralno mnogo posestnikov žitje pokositi, da si napravijo prostora za novo setev. Že dobro razviti plodovi sadnih dreves, zlasti črešnje, in celo listje teh dreves je bilo popolnoma odbito. Tudi mnogo mladih ptičkov je precej debela toča pobila. Povsod vlažna žalost. Kmetje pribajajo k občinskim uradom in prosijo, da se jim davek odpiše. Obžalovanja vredni so kmetje, pa čeprav zaradi nevednosti ali nemarnosti ali iz kakrškega družega vzroka niso proti točini škodi zavarovani. Zato naj bi tudi davčna oblast njih nesrečo vpoštovala! Kajti premisliti je položaj kmeta: vse je uničeno, on pa na njih sebi in drugo živi, poleg tega pa še visoke davke plačuje! Prizadeti kmetje pa naj i svoje poljske pridelke zoper točo zavarujejo! Kajti ta nesreča jim mora vendar oči odpreti!

Zapri so v Wolfsbergu pekovska pomočnika Bruno Prasch in Joh. Kobenschitz. Dolži se ju, da sta v Sv. Jakobu kršmarju Haidu 130 K denarja ukradla.

Strop podrl se je v neki dvorani hotela „Sandwirt“ v Celovcu. K sreči se ni nikdo v dvorani nahajal.

Ustrelil se je, baje zaradi neke nevzdravljive bolezni, vžitkar Ignac Jost v Bleibergu.

Težko opečen je bil pri delu v magnetofabriki v Niederdellachu delavec Maks Pristovšek.

Smrtna nesreča. V Ossiachu padel je nekemu delavcu težki tram na glavo; poškodovalo ga je tako hudo, da je čez dve uri umrl.

Požar. V Lendorfu pricelo je goreti gospodarsko poslopje posestnika M. Gatternig; ogenj je to poslopje, pa tudi hišo in gospodarsko poslopje sosedja Pleschberger uničil. Škode je za 8.000 kron in je deloma z zavarovanjem krita.

Igranje z orožjem. V Hammergratnu igral se je 13 letni sin čevljarja Pösentheiner z nabasano puško. Nakrat se je puška sprožila in krogla je zadelna fanta v trebuh. Smrtnonevarno ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Neumno streljanje. Pri streljanju z možnarji bil je v zgornjem Glantalnu neki družinski oče težko ranjen. Bržkone izgubil bode eno oko.

Požar. V Mautbrückenu je pogorela hiša in gospodarska poslopja posestnika Pichler; pogorelo je tudi pohištvo, mašine, 2 svinji itd.

Gospodarske.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejni brez zvezdice so letni in kramarski sejni; sejni, zaznamovani z zvezdicami (*) so živinski sejni, sejni z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme).

Dne 8. junija pri Sv. Marjeti na Dravskem polju, okr. Maribor.

Dne 9. junija v Gleichenbergu**, v Strassu**, okr. Lipnica; v Weizu**; pri Sv. Martinu pri Slov. Gradcu**, v Pištanju**, okr. Kozje.

Dne 10. junija v Groß-Kleinu (sejem s klavno živino), okr. Lipnica; v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Rogatcu (sejem s ščetinarji).

Dne 11. junija v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Ptiju (sejem s ščetinarji); v Mariboru*.

Dne 12. junija na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino).

Dne 13. junija v Gleinstettenu**, okr. Arvež; pri Sv. Andrežu v Slov. Gor., okr. Ptuj; v Rogatcu**, v Kožem**, v Žitgarskem vrhu, okr. Sevnica; v Brežicah**, pri St. Janžu pri Spodnjem Dravogradu**, okr. Slovenj Gradec; v Žalcu**, okr. Celje; pri Sv. Duhu pri Lučah**, okr. Konjice; v Gradcu (z zaklano živino).

Dne 14. junija v Brežicah (svinjski sejem).

Dne 15. junija v Passau, okr. Weiz.

Dne 16. junija v Gnasu**, okr. Feldbach; v Lembachu, okr. Maribor; pri Sv. Vidu pri Ptiju**; v Kostričnici**, okr. Rogatec; v Planini*, okr. Kozje; v Oplotnici, okr. Konjice; v Mozirju**, okr. Gornjigrad.

Dne 17. junija v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Radgoni*.

Dne 18. junija v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Ptiju (konjski, govejski in svinjski sejem).

Zoper volovske brenzeljne

se priporoča tole sredstvo: Živali se z vodo, v kateri se je kuhalo orebove lupine, v vročini kolikor mogoče mnogokrat tam namaže, kjer se ne morejo proti brenzeljnem braniti. Ako se nima orebove lupine, naj se vzame pelina (Wermut).

Ignaz Leskoschegg.

Steckenpferd milo lilijino mleko

vedno kakor doslej neobhodno potrebno za racionalno negovanje kože in lepote. Vsakodnevna priznavačna pisma, à 80 h povsod v zalogi.

Gnojenje zelju.

Zelje je rastlina, katera zahteva posebno dosti gnojil. Zato pa ga tudi pridelujemo na polju, katero je posebno dobro pogojeno hlevskim gnojem in gnjivo. Marsikatera gospodinja pa si še ni na jasnen, kako se najpripravuje gnojiti rastlini. Ugotovljeno pa je, da mnogo več pridelamo zelja, ako uporabljamo razven hlevskega gnoja in gnjivice tudi umetna gnojila.

Tako je n. p. dalo poiskusno gnojenje zelju v veliki vrtnarji Wasem in Lobermeier:

Parcela št. I: nepognjena, 279 kg glav na arju = 100 kvadratmetrov.

Parcela št. II: Gnojenje brez kalija, na arju 4+5 kg superfosfata, 2 kg čilskega solitra, 414 kg glav na arju = 100 kvadratmetrov.

Parcela št. III: Popolno gnojenje na arju: 3 kg 40% kalijeve gnojilne soli, 45 kg superfosfata, 2 kg čilskega solitra, 485 kg glav na arju = 100 kvadratmetrov.

Pridelok 750 centov zelja na hektarju odvzame zemlji približno 385 kg dušika, 60 kg fosforove kisline in 200 kg kalija. Z ozirom na to veliko potrebu redilnih snovi se je treba ozirati pri gnojenju zelju z umetnimi gnojili v prvi vrsti na kalij in dušik.

Kalija danem zemlji bodisi jeseni v obliki kajnitja približno 8 stotov na hektar = 1 $\frac{1}{4}$ orala, bodisi v zgodnji pomlad 2 do 3 stote v obliki 40 odstotne kalijeve gnojilne soli.

Kot duščenata gnojila se naj uporablja pred saditvijo žveplenokislji amonijak v množini 2 do 3 centov na hektarju, ali čilski soliter v enaki množini, toda v večkratnih porcijsah kot gnojilo počez.

Dasiravno ne zahteva zelje dosti fosforove kisline, vendar je tudi ne smet popolnoma manjkati. Raztrositi je treba na hektar 4 stote superfosfata ali Tomaževe žlindre, sledno jeseni ali po zimi.

Ako imamo le malo hlevskega gnoja na razpolago ali celo nič, moramo razmeroma zvišati navedene množine umetnih gnojil.

Pridelok zelja je v tako veliki meri odvisen od vremena. Zlasti lahko izvanredno škoduje na lahkji zemlji glede množine pridelka sušno poletje. V takih sušnih letih je bogato gnojenje zelju posebno velike važnosti, ker pomaga velika zaloga razkrojnih redilnih snov, zlasti kalija (kajnitja, 400 odstotne kalijeve gnojilne soli) v zemlji za časa sušne dobe.

Trdi se tudi, da neugodno vpliva umetno gnojenje na kakovost zelja. Zlasti za pridelovanje kislega zelja baje ono zelje, kateremu se je gnojilo z gnojilimi solmi, ni posebno pripravno, ker je baje prevodenje in da mehko, manjvrečno kislo zelje.

Natančna poiskusna gnojenja, ki so se izvršila v presoju tega vprašanja, pa so dognala, da ne učinkujejo umetna gnojila slabno na dobroto kislega zelja, ako le gnojila pravilno uporabljamo. Ako pa zelje po gnojenju z umetnimi gnojili res ni kaj prida, je tega vzrok nepravilna uporaba umetnih gnojil, n. pr. če gnojimo prepozno z duščinatimi gnojili ali pa v preveliki množini. Mnoge gospodinje dajo zelju dušika v obliki čilskega solitra — pa le to umetno gnojilo, ne da bi raztrosile tudi kalijeva in fosforova gnojila. Posebno kalijev gnojenje ugodno vpliva na vsebinjo in dobroto zelja, kakor se je ugotovilo pri drugih zeljih.

(„Gosp. Glasnik“).

Gnojenje roni.

Rona ali pesa ima veliko važnost za vsako kmečko gospodarstvo; saj pa ne krmimo samo svinj po zimi z roni, ampak tudi govedu prav dobro tekne pesa. Pridelki te rastline se zelo zvišajo, ako se ravnamo po sledenih navodilih.

Temeljni predpogoj za racionalno pridelovanje rone je pravilno obdelovanje polja, pravo in močno gnojenje in saditev onih vrst pese, ki dajo največ pridelka.

Kar se tiče obdelovanja njive, je treba to le parametovati: Zemlja se mora globoko preorati, da more dobiti pesa ziveža tudi iz globokih plastij zemlje in more tudi pridrati globokejo moča. Njivo je treba tudi dobro prebraniti, da iztragemo njivski plevel, ker rona prospire na svetu, kjer se ne šopirijo razne njivske plevelne rastline. Ko sadis glavatice, pametui, da ne smejo biti vsajene pregosto, ampak precej vsaksebi, da ne zadržuje rastlinu druga druge v rasti.

Gnojiti se mora bogato in se priporoča, raztrositi po njivi razven hlevskega gnoja še na oral 100 kg 40% kalijeve gnojilne soli (ali 300 kg kajnitja) 150 do 200 kg

Tomaževe žlindre (ali superfosfata) in 100 kg solitra (ali 80 kg žveplenokislega amonijaka). S gnojenjem dobijo rastline vse troje za rast neod potrebnih redilnih snov: kalija, fosforove kisline in dušika v dovoljni meri. Da je toga primerno, to nam počažejo in dokazujejo mnogi pridelki. Varovati pa se moramo uporabe le enega gnojivite s tem ali onim umetnim gnojilom. Uporabljajte vsikdar »popolno gnojenje«. Zlasti je važno, da gnojenje s 40% kalijev gnojilno soljo ali kajnit je rona ravnotak kakor krompir »kalijeva rastlina« se pravi, ona potrebuje razven drugih redilnih (fosforove kisline, dušika) posebno dosti kalija. nam umljivo, če pomislimo, da odvzame srednji 500 stotov rone in 130 stotov lističja na hektarju = 1 $\frac{1}{4}$ orala 296 kg kalija, 130 kg dušika in 200 kg čilskega solitra (ali 130 do 170 kg žveplenokislega amonijaka).

Ako ne gnojimo tudi s hlevskim gnojem, moramo slediti množine umetnih gnojil:

150 do 200 kg 40% kalijeve gnojilne soli do 600 kg kajnitja;

300 kg Tomaževe žlindre (ali superfosfata) 200 kg čilskega solitra (ali 130 do 170 kg žveplenokislega amonijaka).

Umetna gnojila se morajo razven čilskega s pomešana nekaj tednov raztrositi in dobro spraznil. Pri tem pa je treba omeniti, da se žveplenokislinski amonijak ne sme pomešati s Tomaževim žlindrom, da moramo to umetno gnojilo raztrositi osem dni počaže gurjeva občnega korenja, da ne pride do skoraj do vlažnosti.

Čilskega solitra moramo polovicu raztrositi danij pred saditvijo, polovicu pa po prvem opakovanju.

Vrsti, ki bogato obrodijo, ki dajo do 1000 na hektarju, so: ekerndorska, obernndorska, veliki rumeni. Le te vrste izkoristijo dana gnojila.

(„Gosp. Glasnik“).

Nikdo ne misli v zdravih dneh rad nato, da zamora enkrat prepričadi, ki mu prinese bolnest revmo in vogni v otropljenost vrata. Ali sem terjatja, da se žveplenokislinski amonijak v moči ne uporablja, da zlasti ne sme pomešati z Tomaževim žlindrom, da ne pride do skoraj do vlažnosti.

Krapinske toplice. Do 24. maja došlo je v zdravje sem 404 strank z 698 osebami.

Loterijske številke.

Gradec, dne 28. maja: 65, 30, 62, 72

Trst, dne 4. junija: 66, 60, 15, 30

Zanesljivi

Lepo kmečko posestvo

stajni Pesnica, obstoji iz gospodarskih poslopij v viniču 26 oralov zemljišča in sicer lepe njive, sadov, travniki, gozd in vinograd, je vse enem kosu in razkosati. — Več se izve pri lastniku

Jozefu Kos, posestniku v Gačniku Štev.

posta Pesnica.

obrake; deli zaston. F. Lederer, Leonib.

Dvajdajni Č

po „Kö“ prebavnih nih težas

K 1:50 in R. Soobi pristane, te ne, tararavnost na

J. EICH

steka „Zum radec, Leonib.“

2 uče

slojje hibe se v trgovini gomu in trgovini gom. F. Droe

blitschach) na

Trgo

premji stanova prada; več

Fr. Ters

ustaudnerster brežje pri

parature nih st

risjo se v n strokova akce, dr. za

Hauptplat najstarejše p stroje. Iko začeljen

tri ūškanja stonj in

S spôsobovaniem Unrein Fra

Naš preparat prodajamo po nizki ceni 10 K, polga proti naprej-plačilu ali povzetju, ako se piše na nas v Kopenhagen.

Kino-Institut, Kopenhagen K. 7. Dansko

Pisma se frankira s 25 vinarji, dopisnice pa z vinar